

GŁOS RĄDOMOZCZANSKI

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

ŚRODA 24 LISTOPADA 1948 ROKU.

Nr 322 (1267)

Robotnicy wykonują zobowiązania na cześć Kongresu

WARSZAWA (PAP). — Z całego kraju nadchodzą wiadomości o wypełnianiu zobowiązań, powziętych przez robotników dla uczczenia zjednoczenia partii robotniczych.

Znajdujący się na ukończeniu most drogowy konstrukcji Bailey'a na Narwi w Pułtusku, zostanie oddany do użytku — nie jak donoszono poprzednio 15 grudnia, lecz w dniu zjednoczenia obu partii robotniczych, tj. 8 grudnia. Pracujący przy budowie mostu robotnicy uchwaliли ostatnio rezolucję, w której zobowiązali się zakończyć budowę do dnia Kongresu Zjednoczeniowego.

Pracownicy Miejskich Zakładów Elektrycznych we Wrocławiu wykonali już całkowicie odbudowę sieci kablowej wysokiego napięcia, której zakończenie planowane było na wiosnę 1949 r. Odbudowa sieci rozdzielczej w koloniach robotniczych: Pilczyce i Hermanowi jest na ukończeniu.

Wrocławski Ośrodek Konfekcyjny, którego pracownicy zobowiązali się wykonać ponad plan 110 tys. ubrań, przeznaczonych na eksport i 15 tys. mundurów dla pracowników PKP, wykonuje obecnie około 3 tys. ubrań i tyleż mundurów dziennie.

Kopalnia „Sobieski” w Jaworznie, pierwsza z kopalń krakowskiego zagłębia węglowego wykonała plan roczny wydobycia w dniu 20 bm., wypełniając w 100 proc. zobowiązania przedkongresowe załogi. Do końca roku załoga da ponad plan 20 tys. ton węgla.

Zakłady przemysłu bawełnianego w Krosnowicach pow. Kłodzko, wykonały już 9 b. m. plan roczny, dostarczając 7 mil. 604 tys. metrów surowej tkaniny. W wykonaniu planu wyróżnili się członkowie ZMP, zdobywając pierwsze miejsce we współzawodnictwie.

Lekarze polscy w Moskwie

MOSKWA (PAP). Od dwóch miesięcy przebywa w Moskwie grupa polskich lekarzy, której przewodniczy dr Sierpiński. Lekarze polscy zapoznają się ze zdobyciami radzieckiej wiedzy lekarskiej i z organizacją lecznictwa w ZSRR specjalizując się w znanym Instytucie neuro-chirurgicznym im. Burdenki, w instytutach chirurgii ogólnej, psychiatrii i innych dziedzinach wiedzy medycznej.

Ofensywa na Nankin!

Chińskie wojska ludowe o 40 klm. od stolicy Chin Czang-Kai-Szeka

Pod Suczou zniszczono 18 dywizji Kuomintangu

NOWY JORK (PAP). — WEDŁUG OSTATNICH DEPEZ, JAKIE NADESZŁY Z NANKINU I SZANGHAJU, CHIŃSKIE WOJSKA LUDOWE PRZYSTĄPIŁY DO NOWEJ OFENSYWY, KTÓREJ BEZPOŚREDNIM CE-

LEM JEST OTWARCIE DRÓGI DO STOLICY CHIN KUOMINTANGOWSKICH — NANKINU. CZOŁOWE ODDZIAŁY ARMII LUDOWEJ ZNAJDOWAŁY SIĘ WE WTO-

REK RANO W ODLEGŁOŚCI ZALEDWIE 40 klm OD TEGO MIASTA.

W wyniku drugiej fazy ofensywy wojsk ludowych powstały trzy główne fronty, a to: 1) w rejonie Suczou z tym, że największe na silnie walk notuje się na wschód od miasta, 2) w północnej części prowincji Anhwei i 3) na południe od miasta Sunsien, wzdłuż głównej linii kolejowej, łączącej miasta Tientsin i Pukou.

Otoczone na wschód od Suczou wojska nacjonalistyczne podejmują rozpaczliwe próby przebicia się przez żelazny pierścień w kierunku zachodnim.

NA FRONCIE PÓŁNOCNYM CZOŁOWE KOLUMNY LUDOWE, WALCZĄCE W REJONIE PEKIN — TIENSIN, ZNAJDOWAŁY SIĘ W ODLEGŁOŚCI ZALEDWIE 20 klm OD TIENSINU.

PARYŻ (PAP). AGENCJA „FRANCE PRESSE” DONOSI W DEPEZIE Z NANKINU, ŻE UGRUPOWANIE WOJSK KUOMINTANGU POD DOWÓDZTWEEM GEN. HUANG-PO-TAO ZOSTAŁO ZNISZCZONE WE WTÓREK RANO NA WSCHÓD OD SU CZOU. OGÓLNE STRATY WOJSK KUOMINTANGU W REJONIE SU CZOU OD 18 LISTOPADA DO 22 LISTOPADA B. R. WZROSŁY DO 18 DYWIZJI.

NOWY JORK (PAP). Prasa amerykańska poświęca wiele uwagi polityce Stanów Zjednoczonych w Chinach oraz sprawie pomocy jakiej udzielają one rządowi Czang-Kai-Szeka.

Dziennik „New York Star” zwrócił się nie dawno do szeregu wybitnych działaczy postępowych, specjalistów w sprawach Dalekiego Wschodu z prośbą o wypowiedź na temat polityki USA w Chinach. W przeważającej większości odpowiedzi podkreślono, iż Stany Zjednoczone winny powstrzymać się od wszelkich prób popierania niepopularnego reżimu Czang-Kai-Szeka.

Tow. Mao-Tse-Tung — przewodniczący Chińskiej Partii Komunistycznej — wśród walczących oddziałów Armii Ludowej w dolinie rzeki Jang-tse.

Tow. Edward Ochab przewodniczącym KC Zw. Zaw.

WARSZAWA (PAP). Dnia 23 bm. obradowało w stolicy plenum Komisji Centralnej Związków Zawodowych. Plenum wysłuchało referatu przewodniczącego KCZZ — Kazimierza Witaszewskiego o obecnej sytuacji w polskim ruchu zawodowym oraz referatu sekretarza KCZZ — Bolesława Geberta o sytuacji w międzynarodowym ruchu zawodowym.

Plenum KCZZ przyjęło uchwałę w sprawie zmian personalnych w kierownictwie ruchu zawodowego. Plenum przychyliło się do prośby przewodniczącego KCZZ — Kazimierza Witaszewskiego, sekretarza generalnego KCZZ — Adama Kuryłowicza, wiceprzewodniczącego KCZZ — Józefa Szczeniaka i sekretarza KCZZ — Stefana Matuszewskiego i zwołowało ich z zajmowanych stanowisk w KCZZ w związku z objęciem innych prac.

Przewodniczącym KCZZ został poseł tow. Edward Ochab, sekretarzem generalnym poseł tow. Tadeusz Cwik.

Przewrót w Wenezueli

LONDYN (PAP). Agencja Reutera podała doniesienia radiowe z Caracas, że armia obaliła rząd Wenezueli i objęła władzę.

LONDYN (PAP). Przewrotem kierował major Mendoza, szef garnizonu w miejscowości La Guaiara, na północ od Caracasu. Oświadczył on, że musiał obalić rząd, który prowadził Wenezuelę do bankructwa. Obalony rząd opierał się na partii liberalno-demokratycznej.

Delegacje kobiet z całego świata przybywają na kongres do Budapesztu

BUDAPESZT (PAP). Na kongres Światowej Federacji Kobiet Demokratycznych, który rozpoczyna swoje obrady w dniu 1 grudnia, przybywają delegatki ze wszystkich stron świata. Do Budapesztu przybyły już przedstawicielki Hindustanu, Iranu, Indii, Mongolskiej Republiki Ludowej i Chin.

Przed kongresem odbędzie się w Budapeszcie konferencja kobiet krajów kolonialnych, która pierwotnie miała się odbyć w Kalkucie, została jednak zakazana przez rząd Hindustanu.

Na kongres Federacji przybędzie m. in. 35 delegatek radzieckich.

Górnicy francuscy walczą dalej!

Niesłychane represje i terror policji nie złamały bohaterstwa strajkujących

PARYŻ (PAP). W 8 tygodniu strajku górników sytuacja przedstawia się jak następująca:

W zagłębiu Nord zanotowano dalszy spadek zjazdów do szybów w okrogach Auchel, Brusy, Noeux, Bethune i Valenciennes.

W Ricamarie (Francja środkowa) odbył się 24-godzinny strajk protestacyjny przeciwko aresztowaniom górników. W Monceau-les-Mines liczba strajkujących od ub. poniedziałku powiększyła się o 1.550 osób.

W zagłębiu Gard liczba strajkujących wzrosła o 600 osób. W zagłębiu Mozelli oraz Carmaux zanotowano dalszy spadek przystępujących do pracy.

Represje rządu wobec strajkujących trwają z niesłabnącą siłą. Minister sprawiedliwości Andre Marie wezwał prokuratorów z okęgów górniczych, gdzie doszło do zajęć, aby „spotęgowali represje wobec zatrzymanych górników”.

Liczba górników aresztowanych pod pretekstem „pogwałcenia wolności pracy” sięga 1.250 osób. 350 górników otrzymało już wyroki sądowe.

Federacja Związków Zawodowych Górników ogłosiła komunikat, w którym wyraża uznanie strajkującym górnikom za ich bohaterstwo w 8 tygodniu strajku.

Komunikat ostro występuje przeciwko represjom policyjnym i apeluje uroczystie do sumienia wszystkich uczciwych Francuzów, by domagali się przeprowadzenia śledztwa i ukarania winnych karygodnych zajęć.

Podkreślając, że jedynie uwzględnienie słuszych postulatów górników może zakończyć akcję strajkową — komunikat wzywa górników do wzmożenia walki w celu przyspieszenia zwycięstwa.

Atak wojsk Markosa na Ptolemais

PARYŻ (PAP). Agencja Elefteri Ellada donosi, że oddziały armii demokratycznej po gwałtownym ataku zajęły umocnione miasto Ptolemais. Oddziały demokratyczne pokonały opór nieprzyjaciela i zajęły śródmieście niszcząc 11 gniazd karabinów maszynowych i 6 bunkrów oraz dwa czołgi.

Na froncie Vitsi oddziały 9 dywizji armii demokratycznej zajęły wzgórze o znaczeniu strategicznym — Yannis Kevalis.

Na froncie Grammos armia demokratyczna zaatakowała oddziały faszystowskie w miejscowościach Parmo, Livadotopi, Taburi oraz wzgórze Yannochori. Nieprzyjaciel wycofał się z Taburi i Yannochori.

Na wyspie Samos oddziały partyzanckie wzmożyły w ostatnich dniach działalność. Główna linia kolejowa Constantinos—Karlovasi jest pod całkowitą kontrolą partyzantów. Siły nieprzyjacielskie ukryły się w większych miastach.

Kongres Bawarskiej Partii Komunistycznej

BERLIN (PAP). W Norymberdze zakończyły się obrady Komunistycznej Partii Bawarii. W rezolucji końcowej zebrani stwierdzili jednomyślnie, że mocarstwa zachodnie naruszyły uchwały poczdamskie i jałtańskie, które dawały podstawy do zawarcia sprawiedliwego pokoju z Niemcami.

Zamiast tych uchwał realizowany jest plan

Marshalla, który nie przyczynia się do utrzymania pokoju.

Rezolucja podkreśla, że naród niemiecki powinien poprzeć pokojową politykę Związku Radzieckiego i sił postępowych całego świata. W części, poświęconej sprawom wewnętrznym, rezolucja domaga się ustąpienia obecnego rządu bawarskiego i rozwiązania parlamentu Bawarii.

Droga Mocha i de Gaulle'a

Demokraci francuscy w obronie pokoju

20 tysięcy delegatów z całej Francji weźmie udział w wielkiej debacie pokojowej

PARYŻ (PAP). — W dniach 27 i 28 bm. odbędzie się w Paryżu z inicjatywy związku bojowników o wolność „debata nad pokojem” z udziałem ponad 20 tys. delegatów z całej Francji. Delegaci wybierani są przez rady miejskie i zebrania ludowe we wszystkich gminach i zakładach przemysłowych Francji.

Na zjeździe przemawiać będą m. in. prof. Joliot-Curie, gen. Petit, prof. Prenant, Jean Cassou, Louis Saillant oraz ksiądz Boulier.

Komitet organizacyjny zjazdu wydał odezwę do narodu francuskiego, w której podkreśla m. in.: „naród francuski winien wyraźnie oświadczyć, że stoi na straży swej suwerenności, winien skorzystać z okazji, że w jego stolicy odbywa się sesja Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby przypomnieć swe cierpienia, swe ofiary i swe prawo do bezpieczeństwa, aby oświadczyć, że nie zamierza być wieczną ofiarą w kombinacjach imperialistycznych. Naród francuski, pozbawiony odszkodowań, a zwłaszcza węgla z Zagłębia Ruhry, pozbawiony bezpieczeństwa, powinien się wypowiedzieć. Naród francuski nie może milczeć wobec gróźb i błędów, przygotowujących nowe zbrodnie”.

Komitet organizacyjny — głosi dalej odezwę — wzywa wszystkie organizacje, związki zawodowe i partie, aby wybrały na zjazd delegatów, zdecydowanych bronić Republiki, zagrożonej przez tych, którzy przekreślają

ją zasady Karty Narodów Zjednoczonych.

Odezwę podpisali m. in.: przewodniczący krajowej rady ruchu oporu Louis Saillant, b. minister Yves Farge, prof. ksiądz Boulier, b. minister Godard, b. minister Tillon, admirał Muselier, przewodnicząca Unii Kobiet

Duchesse, gen. Petit, prof. Joliot-Curie, b. minister d'Astier, sekretarz generalny związku wolnych strzelców i partyzantów Vigne, sekretarz generalny CGT — Le Leap, członek komitetu centralnego frontu narodowego ksiądz Renard.

Pomoc górników radzieckich — dla górników francuskich

MOSKWA (PAP). — Komitety Centralne Związków Zawodowych Robotników Przemysłu Węglowego wschodnich i zachodnich okęgów ZSRR postanowiły wyasygnować na fundusz pomocy strajkującym górnikom francuskim 57 milionów franków.

W depeszach przesłanych Federacji Zwią-

ków Zawodowych Górników Francuskich, górnicy radziecy wyrażają podziw dla męstwa wykazanego przez nich w ich słusznej walce w obronie praw społecznych i gospodarczych oraz oburzenie z powodu represji stosowanych przez władze francuskie.

Przed nowym kryzysem gabinetowym w Grecji

RZYM (PAP). — Przywódca socjal-demokratów greckich Papandreu oświadczył po konferencji z przewodniczącymi frakcji parlamentarnych partii opozycyjnych, że opowiada się za nowym gabinetem i zażądała od króla Pawła udzielenia mu dymi-

sji. Papandreu podkreślił, że głosowanie w parlamencie, które przyniosło gabinetowi Sofulisa większość zaledwie jednego głosu, nie dało mu prawnej i konstytucyjnej podstawy do rządzenia krajem.

W kilku wierszach

(—) Prezydium Rady Najwyższej ZSRR odznaczyło marszałka Malinowskiego orderem Lenina za zasługi poniesione dla państwa i sił zbrojnych Związku Radzieckiego. Odznaczenie zbiegło się z 50-tą rocznicą urodzin marszałka Malinowskiego.

(—) Agencja Reutersa donosi z Kapsztadu, że w uzupełniających wyborach do Zgromadzenia Narodowego parlamentu Unii Południowej Afryki zwycięstwo odniósł kandydat komunistyczny. Pierwszym poSTEM komunistycznym został radca miejski Kapsztadu — Sam Khan, który odniósł zwycięstwo nad kontrkandydatami z obozu nacjonalistycznego i tzw. niezależnych.

(—) Górnicy Bizonii postanowili proklamować strajk w wypadku, gdyby władze frankfurckie nie uwzględniły postulatów wy suniętych w czasie niedawnego jednodniowego strajku powszechnego na terenie anglosaskich stref okupacyjnych w Niemczech.

(—) W niedzielę odbyła się w Mons demonstracja zorganizowana przez front niepodległościowy na znak protestu przeciwko pobłażliwości, jaką rząd belgijski wykazuje w stosunku do b. hitlerowców. W demonstracji, zgodnie z doniesieniami prasy wzięło udział 15 tys. osób.

Sprawa przyjęcia nowych członków do ONZ

Polska popiera kandydatury Albanii, Bułgarii i Mongolskiej Republiki Ludowej

PARYŻ (PAP). — Specjalna Komisja Polityczna Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych rozpatrywała we wtorek sprawę przyjęcia nowych członków do ONZ.

Delegat Egiptu Andraos-Bey oświadczył,

że sprzeciwia się kandydaturze państwa Izrael, gdyż rzekomo „nie należy ono do krajów mliujących pokój, nie ma ściśle określonych granic i naruszało kilkakrotnie warunki rozjemstwa”.

Komisja ONZ w Kaszmirze

nie może doprowadzić do porozumienia między Indiami i Pakistanem

PARYŻ PAP. Komisja ONZ w Kaszmirze złożyła Radzie Bezpieczeństwa wstępne sprawozdanie ze swej działalności na tym terenie, będącym przedmiotem sporu pomiędzy dominantną Indi i Pakistanu.

Komisja stwierdza, że wyczerpała już wszystkie możliwości porozumienia i oczekuje obe-

nie nowych instrukcji. Komisja opracowała projekt zaprzestania ognia w Kaszmirze, jednakże projektu tego nie można było zrealizować na skutek licznych warunków, postawionych przez Pakistan.

W skład komisji wchodzi przedstawiciele Argentyny, Belgii, Czechosłowacji, Kolumbii i USA.

Miasto - Gottwaldowo centrum przemysłowe Moraw

PRAGA (PAP). — Podano oficjalnie do wiadomości, że z dniem 1 stycznia 1949 r. na stapi połączenie miasta Zlin z trzema sąsiednimi miejscowościami w jedną całość. Nowe miasto, będące centralnym ośrodkiem przemysłu morawskiego, otrzyma nazwę Gottwaldowo.

Powyzszą uchwałę przyjęto w wilię 52-iej rocznicy urodzin prezydenta Gottwalda, przy padającej we wtorek 23 listopada.

Czarna mgła w Anglii

(—) Gęsta mgła, jaka spowiła prawie całą Anglię sparaliżowała całkowicie żeglugę na kilku najważniejszych rzekach oraz uniemożliwiła komunikację lotniczą z Ameryką, utrudniając jednocześnie w dużym stopniu komunikację kolejową i kołową.

Krwawy terror brytyjski na Malajach

Wzorem hitlerowców — wojska angielskie puszczają z dymem miasta i wioski malajskie

LONDYN (PAP). — Specjalny korespondent dziennika „Daily Worker” donosi z Singapuru o strasnym terrorze stosowanym na Malajach przez wojska brytyjskie wobec bezbronnej ludności cywilnej, aby zmusić ją do wydawania władzom członków nielegalnych organizacji demokratycznych.

Korespondent „Daily Worker” był naocznym świadkiem sceny spalania przez wojska brytyjskie w ramach akcji pacyfikacyjnej miasteczka Batang Kali koło Kuala Lumpur w północnych Malajach. Miasteczko to składa się z 100 domostw i 400 mieszkańców, przeważnie robotników chińskich zostało otoczone przez wojska brytyjskie o 4-iej nad ranem. Mieszkańcom dano pół godziny na opuszczenie domów, po czym całe miasteczko po uprzednim zrabowaniu pozostawionego mienia, żołnierze malajscy i brytyjscy doszczętnie spalili.

Setki rodzin robotniczych, dzieci i starców wypędzone na wpół ubranych z miasteczka. Cały teren pacyfikacyjny został przez wojska brytyjskie otoczony, aby żadna wiadomość nie przedostała się na zewnątrz.

Korespondent „Daily Worker” zaznacza,

że w ramach tej samej akcji pacyfikacyjnej wojska brytyjskie czynią przygotowania do spalenia sąsiedniej wsi zamieszkałej przez

300 robotników plantacji kuczuku w okręgu Sungai Naran i szeregu innych osiedli tej strefy.

W Palestynie winien zapanować pokój

Przemówienie amb. Langego na posiedzeniu Komisji Politycznej ONZ

PARYŻ (PAP). — Na poniedziałkowym posiedzeniu Komisji Politycznej ONZ w toku debaty nad kwestią palestyńską przedstawiciel Polski ambasador Lange wygłosił obszerny przemówienie, w którym wypowiedział się za rezolucją Zgromadzenia Generalnego z 29 listopada 1947 r. w sprawie podziału Palestyny.

Prezycując stanowisko Polski w kwestii palestyńskiej ambasador Lange stwierdza: „Z tego chaosu i zamieszania musi być znalezione wyjście, musi być przywrócony pokój i normalne życie w Palestynie w interesie zarówno ludności arabskiej, jak i żydowskiej tego obszaru. Zgromadzenie Generalne musi opracować podstawowe wytyczne politycznego rozwiązania tego zagadnienia.

Jakie powinny być założenia tego rozwiązania? Musimy powrócić do zasadniczych postanowień rezolucji z 29 listopada 1947 r.

To trwałe i słuszne rozwiązanie winno w równym stopniu uwzględniać interesy i aspiracje wszystkich mieszkańców Palestyny. Żydzi i Arabowie wspólnie zainteresowani są w tego rodzaju rozwiązaniu. Dla Żydów oznacza to stworzenie warunków pokojowego rozwoju, stworzenie ich siedziby narodowej. Dla Arabów — stworzenie warunków całkowitej emancypacji spod panowania półkolonialnego i rządów imperialistycznych, warunków, które zostały zahamowane przez niefortunną awanturę”.

Państwa arabskie i Izrael — konkluduje amb. Lange — winny wszcząć bezpośrednie rokowania, które stanowią najlepszą drogę do rozwiązania problemu Palestyny. Jest zadaniem Organizacji Narodów Zjednoczonych przedsięwzięcie stosowne kroki, aby zachęcić do tego rodzaju rokowań i ułatwić je.

Jerzy Korwin

95)

Zabójstwo Waldemara Glucka

Czy Andrzej znał Krystynę? Poznawał ją dopiero, gdy przyjeżdżał do Łodzi z Warszawy i to tylko dlatego, że jej zachowanie odstaniało mu niespodziewanie nowe zupełnie cechy charakteru, a przecież ten charakter, tak jak i jej ciało, kształtował się przez tyle lat na jego oczach. Jakże wyraźnie wystąpiło to już wtedy, gdy siedział w towarzystwie pułkownika Konopki, a Krystyna tańczyła z wodziorem zabawy akademickiej, Henrykiem Brzeskim.

W tym, że zwracała powszechną uwagę, nie oczywiście nie było jeszcze dziwnego, można więc było nie widzieć wzroku pułkownika, utkwionego ze zbyt wyraźną pożądlivością w roztańczoną postać dziewczyny. Jej piękna, długa, powłóczysta suknia z jedwabiu mieniła się jak tafta dwoma naraz kolorami: różowym i fioletowym. Obie barwy były bardzo wyraźne, a przecież żadna z nich nie dominowała nad drugą. W wirze tańca układały się falami naprzemian siebie kolicie, rozrzucając i to bardzo rozrzućnie na wszystkie strony odblaski swojej niezwykłej wspaniałości. An-

drzej siedział w dość nieprzyjemnym nastroju, bo choć starał się nie widzieć twarzy pułkownika, to przecież nie mógł nie słyszeć jego szczególnych zachwyty. Nie zachwycał się zresztą i wcale tego nie tał ani tańcem Krystyny, ani pięknem proporcji jej ciała i wyrazem jej młodej, świeżej twarzy, a jedynie tym, co to piękno przynosiło w sobie zmysłowego i podniecającego.

— Dawno zna pan tę swoją narzeczoną? — zapytał wreszcie pułkownik przerywając konsekwentne milczenie Andrzeja.

— Dziesięć lat.

— Hm, szkoda! — Mruknął pułkownik.

— Dlaczego? Ja wcale nie żałuję tej znajomości. — stwierdził Andrzej nie rozumiejąc słów Konopki.

— Ale ja! — zaśmiał się tamten rubasznie — mam właśnie wolne miejsce w sekretariacie dowództwa.

Mimo to stwierdzenie, które było raczej rezygnacją niż postanowieniem rozpoczęcia zabiegów, pułkownik spotkałszy Krystynę na mieście, wysiadał zawsze z po-

wozu, zaprzęzonego w dwa siwe konie, witał się z nią bardzo serdecznie i następnie podwoził pod wskazany adres nie zapominając oczywiście nadmienić o posadzie. Na szczęście działo się to wszystko w okresie ferii wielkanocnych i Andrzej miał dość czasu, aby przerwać te dość niedwuznaczne zabiegi. Nie poszło to łatwo, pułkownik był wielkim przyjacielem młodzieży i trudno było zejść z oczu, poza tym Krystynie bardzo imponowało, gdy całował ją po rękach. Rumieniła się niby zawstydzona, w gruncie rzeczy jednak tak radośnie, że choć pułkownik przy pocałunku nisko pochylał głowę, to przecież nie mógł tego naiwnego zadowolenia dziewczyny nie zauważyć. Pewnie, że sławny pułkownik, zajmujący w dodatku wysokie stanowisko w wojsku, mógł przynosić zaszczyt córce krawcowej. Gdy ją raz podwoził przed dom na ulicy Radwańskiej, wyległy z niego wszystkie baby tak zadziwione, że zapomniały nawet o swych zwykłych a uszczypliwych uwagach. Krystyna natomiast przeszła z dumnie podniesioną głową, jak królowa wzdłuż wyciągniętego szpaleru swego fraucymeru. Pociągał ją inny świat od tego, w jakim wzrosła i w jakim nie chciałaby pozostać do samej śmierci. Że też tego nie zrozumiał odrazu! Przecież jeśli tak działo się naprawdę, nie mógł uniknąć tego, co było nieuniknione:

kobiety jeszcze stale myśląc o zmianie losu, widzą tę zmianę w dobrym zamąpójściu lub w czymś tego rodzaju. A on naiwny poczciwiec gonił za studiami jak wariat, w trzy lata złożył wszystkie przepisane egzaminy, aby wcześniej wejść w świat zarobków. Dlaczego tak się spieszył? Pragnął choćby w najskromniejszych warunkach rozpocząć z nią wspólne życie. Jakimż był głupcem! Najpierw ten pułkownik zalecający się wprawdzie z galanterią, właściwą jedynie starszej generacji oficerów, ale niemniej wytrwale i dla wiadomych celów, a później Waldemar Gluck.

Teraz Andrzej był już zdecydowany. Obrócił się na pięcie i skierował kroki ku drzwiom. Tam czekali na niego: zawsze wierna i troskliwa matka, zmęczony życiem, ale nie tracący nigdy odwagi, ojciec i zapewne Tadeusz. Ból głowy, który odezwał się nagle gwałtownie, jak zwykle zresztą po ciężkich przeżyciach, przy każdym kroku kołatał się po czerepie czaszki, jak kule grzechotki. Niósł go więc nad sobą ostrożnie, szedł spokojnie i równo w tempie nieco wolniejszym niż zwykle, zdawało mu się bowiem, że w ten sposób mniej był dokuczliwy. Jednocześnie nadal rozmyślał.

Ścienne gazetki fabryczne

stać się muszą bojowymi organami Komitetów Fabrycznych i Rad Zakładowych

Jest rzeczą dosyć znamieną, że gdy przy stapiłmy do zorganizowania wystawy gazetek świetlicowych, natrafiliśmy na nieoczekiwane trudności. Większość sekretarzy komitetów partyjnych, przewodniczących i sekretarzy Rad Zakładowych, i kierowników świetlic w fabrykach łódzkich na pytanie dotyczące gazetki odpowiadała z pewnym zażenowaniem: nie mamy... wydawaliśmy kiedyś, ale już przestała wychodzić... owszem, mamy w projekcie, właśnie zbieramy materiały... Z kilkudziesięciu większych fabryk łódzkich, zaledwie 10 dostarczyło nam gazetki. Z tych 10 tylko 3 wychodzące systematycznie.

Jasny ślad wniosek: Fabryczne Komitety partyjne, Rady Zakładowe i kierownicy świetlic nie doceniają roli gazetki fabrycznej, wydając im się, że prasa ogólnokrajowa i tygodniki ilustrowane zaspakajają w zupełności zainteresowania robotników tym, co się dzieje w Polsce i na świecie, tym, co się pisze, wydaje, wystawia. Oczywiście pisma codzienne i tygodniki mają określoną społecznie funkcję, a rozpowszechnianie pism, zachęta do czytania to jeden z pierwszych obowiązków każdego Komitetu partyjnego, Rady Zakładowej i kierownika świetlicy.

Jeżeli gazetki ścienne fabryczne mają zupełnie inne, a równie ważne zadanie do spełnienia. Mają w swoim własnym zakresie, w zakresie „fabrycznego podwórka”, w zastosowaniu do specyficznych warunków i stosunków w poszczególnych fabrykach, z uwzględnieniem indywidualnych ich problemów pełnić taką rolę, jaką pełni partyjna, robotnicza prasa w stosunku do całego świata robotniczego: gazetki fabryczne powinny przede wszystkim walczyć o wykonanie planu produkcji, opisywać bohaterów walki o plan — przedowników i wielowarsztatowców, zamieszczać nazwiska i sylwetki przedowników pracy, krytykować tych, którzy się odcągają lub co gorsza, utrudniają pracę innym. W gazetkach ściennych powinno się protestować przeciw istniejącym w zakładach mankamentom, interesować się stołówką, przedszkolem, zwalczać wszelkie nadużycia, biurokrację i niedbalstwo utrudniające polepszenie bytu pracowników, dbać o bezpieczeństwo i higienę pracy. Dlatego też gazetka ścienna musi być organem Komitetu Partyjnego i Rady Zakładowej, a nie kierownictwa świetlicy, jak to się dzieje najczęściej. Gazetka fabryczna ma być pismem walcącym, bojowym, związanym ściśle z przemianami dokonującymi się w naszym kraju, a nie rozrywkowym tylko.

Pisać do gazetki powinien każdy robotnik i pracownik, każdy, kto ma coś do powiedzenia w sprawach życia i pracy załogi fabrycznej, bez względu na to czy odznacza się talentem pisarskim, czy nie. Gazetka nie ma być popisem pięknego stylu, a miejscem, gdzie każdy robotnik może zabrać głos w sprawie dla niego i wszystkich ważnej. Redaktorzy powinni dbać o poprawność stylistyczną artykułów, ale jednocześnie wciągać do pisania jak najwięcej osób, by gazetka nie stała się zbiorem wierszy, czy felietonów komitetu redakcyjnego, jak to spotkaliśmy w niektórych fabrykach.

O to jakie zadania stawiała sobie gazetka Widzewskiej Manufaktury w pierwszym numerze z 1945 r.:

„Gazetka nasza będzie spełniała podwójne zadania: wewnętrzno-fabryczne i ogólnospołeczne. Zadanie wewnętrzno-fabryczne polegać będzie na informowaniu ogółu pracowników o wszystkich wydarzeniach na terenie fabryki i wszystkich problemach związanych z jej istnieniem. Znajdziecie więc w niej informacje dotyczące produkcji, zagadnień ekonomicznych, wiadomości o życiu kulturalnym i politycznym na terenie fabryki, znajdziecie komunikaty i artykuły zawierające ocenę ważniejszych wypad-

ków. Drugie zadanie ogólnospołeczne będzie polegało na wyjaśnieniu roli, jaką nam, pracownikom fabryki przypada w ogólnym nurcie życia gospodarczego i społecznego, oraz będzie echem zagadnień ogólnopństwowych w naszym życiu fabrycznym“.

„Pragniemy, aby gazetka ta przede wszystkim spełniała rolę łącznika między pracownikami a Zarządem Zw. Zaw. Radą Zakładową i Dyrekcją ŁZK. Gazetka ta będzie waszym opiekunem i doradcą, waszym obrońcą i sędzią sprawiedliwym...“

czytamy w gazecie wydawanej przez pracowników MZK.

I trzeba przyznać, że stawiane sobie postulaty obie gazetki starały się wypełniać. Można w nich było znaleźć artykuły krytykujące niedbalstwo i jednocześnie nazwiska wyróżniających się w pracy, artykuły omawiające nową rolę klasy robotniczej w nowym ustroju społecznym, zachęcające do współzawodnictwa w pracy.

Gazetka PZPB Nr 2 miała ambicje naukowe pisząc np. o uprawie bawełny, jej rodzajach i właściwościach, a więc starała się zapoznać pracowników przemysłu bawełnianego z podstawowymi surowcem w ich pracy. Prowadziła kronikę partyjną, działy porad lekarskich, zamieszczała krytykę pracy świetlicowej, omawiała rolę przedszkoli i żłobków fabrycznych; wszystkie trzy gazetki miały prócz tego działy literacki, sportowy, informacyjny. Znacząco było w nich troskę o dobór najbardziej ciekawych tematów, wysiłek wciągania do pracy pisarskiej wszystkich, których trapi jakiś problem, były prawdziwą wymianą myśli. Cóż, kiedy ostatni „Głos Widzewa”, „Nasza praca” — gazetka PZPB Nr 2 pochodziła sprzed szeregu miesięcy, a tylko pracownicy MZK wydają swą gazetkę systematycznie do dziś.

Gazetki fabryczne w Łodzi mają najrozmaitszą postać. Część z nich zawierająca materiał tylko „do czytania” pisany na maszynie, przeznaczona jest do rozmieszczenia w oszkłonej gablotce, lub na specjalnej tablicy. Najbardziej pomysłową tablicę ma gazetka fabryki im. Strzelczyka. Jest to montaż tytułów tygodników i prasy ogólnokrajowej, ciekawie zestawiony na dykcie. Inne gazetki zsyłane są w zeszyty i w ten sposób tracą swą postać „ścienną” stając się pismem, które samemu trzeba czytać. Tak wygląda „Praca i wiedza” z PZPDZ Nr 6, „Nasza praca” z PZPB Nr 2 i wreszcie „Głos Widzewa”, który z gazetki-maszynopisu stał się tygodnikiem drukowanym, wydawanym przez Radę Zakładową PZPB Nr 5.

Przy okazji wspomnieć należy o gazecie PZPW Nr 6, która również ukazuje się w gablotce. Redakcja stara się o wciągnięcie do pracy przede wszystkim młodzieży. Jak się zdaje, zbyt mały nacisk kładzie się na twórczość samodzielnie piszących. Co komu przyjdzie z ślicznie wypisanego przez jakąś uczennicę wiersza Asnyka, o ile wiersz ten nie jest ani wstępem ani zakończeniem, ani ilustracją do jakichś uwag — tylko ot, tak sobie wisi? Podobnie jest z rysunkami, które oglądaliśmy, młodego i niewątpliwie zdolnego chłopca. Stwarza on przede wszystkim kopie znanych sobie obrazów nie zastanawiając się, że tylko realizacja własnych oryginalnych pomysłów da mu możliwość pogłębienia swoich zdolności. Byłby on doskonałym ilustratorem gazetki ściennej, wykonawcą aktualnych, żywych obrazów z terenu fabrycznego, tylko trzeba go do tego wciągnąć.

O zdolnych rysownikach czy dekoratorach nie jest trudno w łódzkich fabrykach. Mieśliśmy okazję przekonać się o tym, oglądając gazetki ścienne zupełnie odmiennego typu, gazetki-illustracje z minimalnym tekstem potrzebnym do objaśnienia rysunków. Weźmy dla przykładu taką naprawdę starannie wy-

stawianą, stale ukazującą się gazetkę z PZPW Nr 4. Jaka jest jej rola? Bawić. Bawić czytelnika dowcipnymi rysunkami na dużym poziomie artystycznym, ale nie poza tym. Często zabawne obrazki krytykują pracowników fabryki, kierownika świetlicy i jego 12 sekcji (z których naprawdę może być dumny), ale również zdarzają się takie dowcipy, które nie mają nic wspólnego ani z tą ani z inną fabryką, zaczerpnięte z pism satyrycznych (niekoniecznie powojennych) ot, tak, dla pośmiania się. Zgoda na rysunki, zgoda na komieczne wykiwanie spójniarskich czy nadgorliwych entuzjastów sportu. Gazetka urozmaicona rysunkami zachęca do czytania, przyciąga, ale to nie wszystko. Jej rola nie polega tylko na obrazkowej satyrze, ma być pismem, „prasą fabryczną” nie ilustracją. Podobną ilustracją jest gazetka wydawana w PZPJG Nr 4, chociaż ma zupełnie inny charakter. Egzemplarz, który tu mamy, wydany był we wrześniu i miał zachęcić robotników do składek na odbudowę Warszawy. Rysunki przedstawiają więc miasto zniszczone i miasto przyszłości oraz chętnego obywatela, którego pomoc materialna ma być pomocą w odbudowie Stolicy. Jest to więc gazetka-afisz, gazetka, zajmująca się jedną tylko kwestią, ciekawa w pomysłach, ale znowu nie koniec na tym.

Gazetka PZPB Nr 9 w przybliżeniu realizuje to, jak gazetka ścienna powinna wyglądać łącząc barwne ilustracje z tekstem, zachęcając rysunkami do czytania. Oczywiście to i owo można by i w niej skrytykować (np. niezbyt ciekawy dowcip z jabłuską), ale w założeniu swoim taka gazetka ma najwięcej racji, gdyż przyczynia się graficzną oprawą do spopularyzowania swoich artykułów i wiadomości.

Wiemy już o talentach dekoratorsko-malarskich t. t. redaktorów ze Strzelczyka, PZPW Nr 6, czy PZPW Nr 4. Na pewno w każdej fabryce znajdzie się kilku takich ilustratorów, którzy z przyjemnością będą ozdabiali rysunkami teksty swoich kolegów. Tylko trzeba ich wyszukać i wciągnąć do współpracy. A co do piszących? Zająć się nimi muszą komitety fabryczne Partii i Rady Zakładowe. One to muszą czuwać nad tym, co czyta robotnik, one muszą właśnie robotników zachęcać do pisania, aby gazetka ścienna stała się ich własnym pismem, ich własnym bojowym organem, trybuną głosów żądających wykonania planu, trybuną krytyki i samokrytyki całej załogi robotniczej.

Allina Nofar

To i owo

Dobrze im tak

Są w Łodzi tzw. przybytki X-ej Muzy i na Napiórkowskiego i na Rzgowskiej i na Bałuckim Rynku i na Zgierskiej i na Killińskiego i na Franciszkańskiej, obywatele jednak kinomani upodobili sobie niemal wyłącznie kina na Piotrkowskiej względnie tuż koło Piotrkowskiej. Zupełnie, można powiedzieć, jak łódzkie tramwaje: też prawie wszystkie, ile ich tam jest, wała na „Pietrynie”, tak, jakby w naszym mieście innych ulic nie było.

Co do obywateli bywalców (kinowych) — to ja osobiście nie mam przeciw temu, aby akurat odwiedzali tylko „Polonię”, „Gdy nie”, „Wisłę” czy „Teżę”. Mają chęć tużdzień tzw. przyjemność — proszę bardzo, niech sobie chodzą. Tylko, czemu w takim razie narzekają na tłok i na to, że nie dla wszystkich biletów kinowych starczy?

Ot, mijam dwa dni temu jeden z iluzjonów na Piotrkowskiej, a tu formalnie, jak to się mówi, obłożenie. Ogon aż do samej bramy, choć kinowe podwórze bardzo długie i duże. A kilku obywateli z końca kolejki z nogi na nogę nerwowo przestępuje i nie cierpliwie się bardzo.

— Psiakrew — szemrzę — co za ścisk, na pewno człowiek biletu nie dostanie.

— No, to czego — pytam — ten ścisk jeszcze powiększacie? Cudów przecie nie ma; żeby załoga kinowa na głowie stawała, takiej perejki widzów, wiadomo, na jeden seans nie zmieści. Zresztą ten sam film jest wyświetlany na Napiórkowskiego...

— E, tam, na Napiórkowskiego — machają wzgardliwie ręką malkontenci i nie ruszają się z „rzadka”. Wygodniej im, widać, stać w tłoku i ewentualnie — biletu nie dostać. Potem wszak można z łatwością ponarżekać na „bałagan” i na „spekulację biletami”. A spekulacja biletami, oczywiście, ma miejsce, bo p. t. publiczność często-gęsto spekulantom pomaga. W jaki sposób? Ano, kupując od nich bilety.

Spotkałem niedawno przed jeźnym z kin srodze skonfundowanego faceta.

— Cholerra jasna — powiada — nigdy w bramie biletu nie kupię!

— Ma pan rację — przytaknąłem. — zawsze to i drożej...

— Co tam drożej — przerywa facet — ale, panie, co za wstyd. Wracam właśnie z kina, przepędziłem mnie. I słusznie. Bo ja, uważa pan, nabyłem biletów na lewo. Pokazuje go biletowi, a ten oddaje mi go z powrotem: niedobry — rzecze. — Jak to? — podnoszę głos — niedobry? — Zwyczajnie — odpowiada bilet. — Po prostu nie do naszego kina. Pewnie w bramie pan kupił, co? No, to nie dziwne: spekulanci kupują bilety w kinach, gdzie idzie film mało kasowy, i sprze dają je potem różnym frajerom przed kinami, gdzie ludzie wała drzwiami i oknami.

Ano, dobrze im tak. Tym, co z kanciarzami interesy chcą robić...

E. Tam.

Przemysł wełniany walczy o wypełnienie swych zobowiązań

Wyniki z dnia 20 listopada

W dniu 20 listopada najlepsze wyniki w mię dzyfabrycznym współzawodnictwie przedkongre sowym wykazała załoga PZPW Nr 4, które wy konały plan dzienny w 150 proc. Niezłymi wyni kami może się również wylegitymować załoga PZPW Nr 6 (134 proc.) PZPW Nr 5 (114 proc.) i PZPW Nr 39 (109 proc. w przedzalni i 166 proc. w tkalni.)

PZPW Nr 37 uzyskały 118,6 proc. w prze dzalni i 119 proc. w tkalni, natomiast PZPW Nr 38 uzyskując 107 proc. w tkalni, wykazują nadal niedobór w przedzalni.

PZPW Nr 1 uzyskały w tkalni 120 proc., a w wykończalni 135 proc. planu dziennego, ale w przedzalni swego zadania dziennego nie wykonały.

PZPW Nr 2, które wykazały dość duże nad wyżki zarówno w przedzalni (107 proc.) jak i w tkalni (120 proc.) ujawniły niewielki niedobór w wykończalni.

PZPW Nr 3 wykonały 20 listopada plan w 124 proc., w wykończalni w 108 proc., ale w przedzalni doznały znowu niepowodzenia, wykonując normę tylko w 94 proc.

PZPW Nr 30 w Zgierzu wykonały plan z nadwyżką we wszystkich oddziałach fabryki (przedzalnia 107 proc., tkalnia 116 proc., wykończalnia 103 proc.), ale PZPW Nr 31 (również w Zgierzu) uzyskując 127 proc. w przedzalni i 113 proc. w tkalni, nie wykonały planu dziennego w wykończalni.

Z teatrów łódzkich

Ilia Erenburg „Lew na placu“

sztuka w 5 ciu obrazach z epilogiem - Przekład Józefa Brodzkiego i Leopolda Lewina

Teatr Powszechny, przechodząc pod dyrekcję Karola Adwentowicza, rozpoczął w tym roku nowy swój żywot wystawieniem sztuki holenderskiego autora Heijermansa „Nadzieja”. „Nadzieja” powstała czterdzieści lat temu i jak na swój czas bezsprzecznie śmiało wysunęła sprawy krzywdy ludzkiej. Sztuka obyczajowa z politycznym wydźwiękiem przedstawia niedole małej rybackiej osady i tragedię człowieka, którą rodzi chciwość zamożnych właścicieli rybackich statków. Oczywiście, z perspektywy dnia dzisiejszego wiele spraw wydaje się już mocno przestarzałych. Przeszła w wielu wypadkach jest też technika pisarska samego autora. Utwór tu i ówdzie nazbyt rozwlekły, dłuższy się ponad miarę, mimo to wruszał właśnie ze względu na szczerę i śmiałość postawienie zagadnienia. Wruszał sam problem.

„Lew na placu” sztuka Ili Erenburga porusza aktualne sprawy, które dzieją się w tej chwili we Francji. Chwyta je, że się tak wyrażę, „na gorąco”. Tło obyczajowe dla autora w tym wypadku jest obojętne. Rzecz mogłaby się dziać ostatecznie w każdym innym kraju, okupowanym przez dolara. Jest

to sztuka, działająca jak ostry i wnikliwy artykuł znakomitego publicysty, który chce naocześnie wyjaśnić swym czytelnikom i słuchaczom polityczne sprężyny upadku pewnych warstw społeczeństwa zachodnio-europejskiego i przez to spełnia doraźne potrzeby chwili obecnej. Udratyzowany polityczny artykuł rozłożony na głosy w dwu pierwszych aktach? — Owszem. Farsa, względnie skecz, w trzecim akcie? — Owszem. Wreszcie świadome nawiązanie do „Rewizora” Gogola po to, aby za każdym razem, w inny sposób podkreślić swoją tezę zasadniczą i przybliżyć zagadnienie jak najbardziej bezpośrednio do widza, nawet do najbardziej niewyrobionego pod względem politycznym.

Rzecz dzieje się w małej miejscinie francuskiej. Burmistrz, prawnik socjalista, kolaborant z czasów okupacji, zamożny mieszczanin, sprzedający dziennikarza, cwany dorobkiewicz, udający wierzącego, który w cza sie okupacji współpracował z okupantem, fa brykant, również wypróbowany kolaborancjonista — stanowią zgraną grupę tzw. rady miejskiej. Dwa pierwsze akty dzieją się w kawiarence. Niejako uzubienieniem charak-

teru kawiarenki jest postać dziewczyny z tzw. „półświatka” Bouboule. Do tej kawiarenki przypadkowo zachodzi Amerykanin, typ popularnego kombinatora i drobnego bus sinesmana, jakich masowo można zobaczyć obecnie w Europie. Amerykanin poszukuje artykułów, ponieważ na tym może zrobić dobry interes. Lew na placu, stara rzeźba, symbolizująca walkę narodową o wolność swego kraju, wpada mu w oko. Za wszelką cenę postanawia go zdobyć. Następne akty to świadome nawiązanie do starych i wypróbowanych tradycji „Rewizora”, o czym zresztą mówi sam autor.

Marazm życia politycznego ludzi z „rady miejskiej”, całkowita ich beznadziejność wobec piętrzących się problemów, których nie są w stanie rozwiązać i strach przed komunizmem każe szukać im wspólniczki w Bouboule, która w naiwności swej bierze James Lawe'a za obserwatora amerykańskiego we Francji. Sama zresztą później zostaje oszukana przez niego. Jej chwilowy ideał, który miał przynieść jej dolary, płaci za „miłość” wekslem bez pokrycia.

Oczywiście, zarówno burmistrz, jak i dziennikarz, przemysłowiec, jak i cwany dorobkiewicz — wszystkie te postacie reprezentują niejako przedstawicieli najważniejszych francuskich partii reakcyjnych. Wszyscy oni aż do obrzydliwości są służalczy wobec Amerykanina, prześcigając się w pochlebstwach, jak również i w zdradzie wobec swego narodu. Wszystkich ich łączy strach przed proletariatem. Walkę z komunistyczną partią

prowadzą zgodnie, niekiedy tylko różnymi sposobami. Nie dziw więc, że niemal bez zastanowienia ofiarowują Iwa James Lawowi. Dowcipna jest scena w hoteliku, dowcipny jest cały trzeci akt, a zwłaszcza przemówienie fabrykanta. Czyta on swój stary artykuł na cześć niemieckiego generała, który po zmianie kilku zaledwie słów staje się apoteozą Ameryki. Ale fałszywy obserwator zostaje zdemaskowany. Ostatnie jego słowa, rzucone radzie miejskiej, są jasne i nie wymagają komentarzy. Jego przestępstwo jest niczym wobec tych prawdziwych obserwatorów, którzy przyjdą po nim. Nie symboliczny lew na placu stałby się ich łupem, ale cały kraj, cała Francja. Sprawę ratuje proletariatus. Wybuch strajku generalny. Radni uciekają w popochno. Lew — symbol wolności pozostaje na placu.

Sztukę tę, będącą udratyzowanym, satyrycznym felietonem, mającą miejscami b; dowcipny dialog należało przystosować do sceny.

Błędy i wady naturalistycznej reżyserii, jakie dawały się zaobserwować w „Nadziei”, w tym wypadku zostały spiętrzone i doprowadzone niemal do szczytu.

Przedstawienie nie ma żadnej linii. Postacie nie zostały właściwie postawione przez reżysera. Naturalistyczne, karykaturalne gierki rażą. Zasadniczym walorem sztuki jest słowo, i na to należało zwrócić zasadniczą uwagę. Tego nie uczyniono. Poziom dekoracji dorównywał noziomowi gry.

J. S.

Ludowe Węgry na drodze do dobrobytu

Budapeszt wczoraj i dziś

(Korespondencja własna „Głosu”)

Budapeszt, w listopadzie, Ktokolwiek zna Budapeszt z pierwszego okresu powojennego, z okresu trudności gospodarczych i zmagani z skutkami wojny i klęsk żywiołowych, ten obecnie nie może wyjść z podziwu, nad zmianami, jakie dokonały się tutaj w stosunkowo krótkim czasie. Ogonki za chlebem należą już do dalekiej przeszłości, podobnie jak odległym wspomnieniem są te czasy i tor by robotników, wypchane stertami bezwartościowych banknotów, otrzymywanych w dniu wypłat. Kłopoty odzieżowe, trudności aprowizacyjne — zgora ta przestała już trapić ludność węgierską.

Intensywne tempo odbudowy oraz postępująca stabilizacja życia gospodarczego wybiły specyficzne piętno na całym obliczu dzisiejszych Węgier. Wszędzie panuje atmosfera poważnej pracy i pewności. Masy robotnicze w pełni świadome swych celów i zadań z wszystkich sił przykładają się do wzmocnienia produkcji, do odbudowy zniszczeń, zdają sobie sprawę, że od nich zależy wyzdrowienie kraju z nędzy i stworzenie dobrobytu. Poważne osiągnięcia gospodarcze kraju i idąca z tym w parze znaczna poprawa bytu mas robotniczych są widoczne na każdym kroku.

Polityka państwa węgierskiego konsekwentnie zmierza do podniesienia stopy życiowej mas pracujących.

Dzięki pomysłnym tegorocznym zbiorom, oraz dzięki sprawnemu funkcjonowaniu aparatu rozdzielczego znacznie poprawiło się zaopatrzenie ludności w żywność. W roku 1946 przeciętna racja żywnościowa wynosiła 1705 kalorii dziennie, co nie stanowiło koniecznego dla utrzymania zdrowia minimum. Obecnie przekroczyła już 2700 kalorii, tj. osiągnęła najwyższy poziom okresu przedwojennego (rok 1938). Dzięki więc lepszemu odżywianiu podnosi się stale poziom zdrowotności ludności. Specjalną opieką otacza państwo ludność pracującą i dzieci, którym ponad 50 proc. potrzebnej żywności gwarantuje w ramach przydziałów.

Problem mieszkaniowy w Budapeszcie może mniej palący niż w innych, bardziej zniszczonych miastach Europy, przedstawiał się zaraz po wojnie poważnie. Wiele domów mieszkalnych legło podczas ośmiotygodniowego oblężenia w gruzach, wiele strawił pożar lub zniszczy

Co usłyszymy dziś przez radio

11.40 Audycja szkolna — „W gościnie u Bolesława“ słuchowisko, 11.57 Sygnał czasu i Hejnał, 12.04 Władomości południowe, 12.10 Kronika polityczno-gospodarcza Węgier, 12.30 Koncert dla szkół, 13.30 Przerwa, 14.30 (Ł) Z prasy, 14.35 (Ł) Muzyka rozrywkowa z płyt, 14.55 (Ł) Komunikaty, 15.05 (Ł) Kwadrans utworów fortepianowych z płyt, 15.20 (Ł) Pogadanka aktualna, 15.30 „Katarzynki tońskie“ — audycja słowno-muzyczna dla dzieci, 15.50 Muzyka popularna, 16.00 Dziennik, 16.30 (Ł) Muzyka z płyt, 16.55 (Ł) Komunikaty, 17.00 Koncert Kapeli Cygańskiej, Transmisja z Budapesztu, 17.45 Pogadanka naukowa, 17.50 „Państwo proletariackie“ 18.00 Utwory Franciszka Liszta, 18.20 Pieśni Piotra Czajkowskiego, 18.35 „Uliczka Klasztorna“, 18.47 „Bela Balas“ — felieton, 19.00 (Ł) Klasa robotnicza wita czynnym Kongres Zjednoczenia, 19.10 (Ł) Muzyka z płyt, 19.30 (Ł) Montaż poetycko-muzyczny, 19.40 „Wszechnica Radiowa“, 20.00 Dziennik, 20.45 Muzyka z płyt, 21.00 Pogadanka Komitetu Roku Chopinowskiego, 21.10 Audycja Chopinowska, 21.40 Recytacja konkursowa, 22.00 Koncert, 22.45 (Ł) Koncert żyweń, 22.58 (Ł) Omów. progr. lok. na jutro, 23.00 Ostatnie wiadomości, 23.10 Muzyka taneczna (płyty), 23.20 Program na jutro, 23.30 Zakończenie audycji i Hymn.

Wzrasta liczba zawieranych małżeństw Ruch w Urzędzie Stanu Cywilnego

W Urzędzie Stanu Cywilnego przy Al. Kosciuszki tłoczno jest i gwarno. Słubni kandydaci czekają przed Biurem Rejestracji Małżeństw na swoją kolejkę. Ruch bardzo duży. Co chwila jakaś para opuszcza biuro, a wchodzi następna. Obserwując „młodych“, wdajemy się w rozmowę z woźnym, który jest osobą najlepiej poinformowaną na tym terenie.

— Ile par dziennie zawiera małżeństwa? — pytamy.

— Zależy, jak kiedy. Wczoraj było czterdzieści, bywa czasem więcej, bywa i więcej.

— A jak długo trwa, normalności od chwili zgłoszenia małżeństwa do jego zawarcia?

— Przeważnie dwa dni — to znaczy, pierwszego dnia narzeczeni zgłaszają się celem zarejestrowania, a następnego biorą ślub. Zdarza się jednak, że bywają załatwieni od razu, jeśli na przykład są przyjezdni i nie mogą się zatrzymać do następnego dnia. Ot, właśnie teraz za piętnaście minut będzie taki ślub. Przyszli, o 8-iej rano zgłosili, a o 11-tej zostanie zawarte małżeństwo.

— Jakie dowody wymagane są przy zawle raniu małżeństwa?

— Tylko metryka i dowód, stwierdzający tożsamość.

Z biura wychodzi właśnie jakaś para w więcej, niż średnim, wieku. Zwracamy się więc do naszego rozmówcy:

— To i starsze pary wstępują w związki małżeńskie?

li cofający się Niemcy. Wiele też domów, szcze gólnie w dzielnicach robotniczych na skutek rabunkowej polityki faszystowskich władz przedstawiało obraz ruiny i groziło zawaleniem. Dziś dzielnice robotnicze, bloki mieszkalne świecą bielą odbudowanych domów, ludzie mieszkają w czystych i zdrowych mieszkaniach. W dzielnicach tych zakłada się coraz więcej zielców i parków, których najczęstszymi bywałcami są dzieci.

Jak Łódź uczy Dzień Zjednoczenia

Przygotowania do radosnych uroczystości

W Łodzi czynione są już przygotowania do uczczenia dnia Zjednoczenia Partii Robotniczych. Program uroczystości został opracowany przez Wojewódzki Komitet Uczczenia Kongresu w Łodzi i uzgodniony z przedstawicielami Związków Zawodowych, działaczkami robotniczymi oraz kierownikami świetlic.

W bieżącym tygodniu robotnicy przystąpią do dekoracji swych zakładów pracy. Na dekoracje te będą składały się portrety zasłużonych bojowników o socjalizm, transparenty, wyrażające radość z powodu Zjednoczenia oraz wykresy graficzne, obrazujące osiągnięcia produkcyjne poszczególnych zakładów.

Od dnia 5 grudnia br. rozpoczyna się występy zespołów świetlicowych, połączone z

Oczywiście, nie wszyscy ludzie pracy mają już porządne mieszkania, nie wszystkie potrzeby zostały już zaspokojone. Jeszcze jest wiele ruin w Budapeszcie, jeszcze wiele ran wojennych nie zostało wyleczonych. Ale początek już zrobiono, drogę wytknięto, a pierwsze osiągnięcia rokuja nadzieję, że planowa i pokojowa gospodarka ludowych Węgier poprowadzi naród do dobrobytu i szczęścia.

L. Margosz.

Nowe siły i nową energię przejawiają obecnie partyjniacy

Dwie konferencje przedwyborcze

Na jednym z zebrań wyborczych pewien towarzysz powiedział: „W naszej Partii panuje teraz żywiołowy, bojowy entuzjazm, mamy nową energię, gotowość do wykonania najtrudniejszych zadań“.

W dni przedkongresowe napawa nas dumą, optymizmem i wiarą wielki czyn — przedterminowe wykonanie planu. Ale to, co się dzieje na konferencjach dzielnicowych i fabrycznych, jest również czynem. Jakich ogromny wzrost aktywności — właśnie po sierpniowych uchwałach KC PPR!

Na konferencji DZIELNICY GÓRNEJ PRAWY, gdzie tow. Kraciński z Ubezpieczalni Społecznej, weteran ruchu robotniczego, użył te go wyrażenia — obecnych było 163 delegatów! A przemawiało 41 towarzyszy. Nikt prawie nie powtarzał tego, co mówili poprzednicy, każdy miał coś do dodania ważnego, istotnego, bądź dotyczącego swego terenu pracy, bądź też zagadnień ogólnych. Jeden po drugim wchodził na mównicę delegaci i meldowali o wykonaniu przez swoje zakłady pracy zobowiązań przedkongresowych i zaciągali nowe zobowiązania. A niekiedy, jak tow. Szymczak z PZPB Nr 6, musiał tłumaczyć się przed konferencją, dlaczego jego fabryka planu nie wykonała. I u brojony teraz w oręż krytyki stwierdza: przyczyną niewykonania planu jest zła praca poprzedniej dyrekcji, którą baliśmy się krytykować. I przyznał jeszcze więcej: sytuacja w fabryce jest teraz lepsza, bo organizacja partyjna wzięła się energicznie do pracy. I zameldował: do 15 grudnia plan wykonamy.

Metoda współzawodnictwa przenosi się z dziedziny produkcji również na dziedzinę pracy partyjnej — tam, gdzie to jest możliwe.

Sądzę, że bardzo słusznie zrobił tow. Wosiewicz z PZPW Nr 1, który wykorzystał forum konferencji dla wezwania innych organizacji partyjnych do współzawodnictwa w dziedzinie pracy nad podniesieniem poziomu ideologicznego członków Partii — w organizowaniu kursów drugiego turnusu szkolenia międzypartyj-

prelekcjami i odczytami. Również na teren poszczególnych powiatów wyjadą z występnymi łódzkie zespoły artystyczne.

W przeddzień Kongresu, z Łodzi i województwa wyruszą do Stolicy brygady robotniczo-chłopskie, aby zameldować o wykonaniu planu i zobowiązań powziętych dla uczczenia dnia Zjednoczenia.

Wiadomość o momencie połączenia Partii w dniu Zjednoczenia pada radio na wszystkie polskie rozgłośnie. W chwili tej zahuczą syreny fabryczne i nastąpi przerwa w pracy. Głośniki świetlicowe będą transmitować przebieg uroczystego aktu połączenia.

Wieczorem odbędzie się w mieście szereg imprez rozrywkowych.

nego, w otoczeniu kursów opieką, w dbałości o frekwencję słuchaczy i o obsadzenie kursów wykładowcami. Towarzysz Wosiewicz wezwał do tego współzawodnictwa organizacje partyjne przy PZPW Nr 2, Nr 4 i Nr 5 a tow. Urbański w „Imassu“ — organizacje przy „Teleradio“ i przy Państwowej Fabryce Obrabiarek im. Strzelczyka. Delegaci wspomnianych organizacji wezwaniu przyjęli — publicznie, z trybuny, przed całą konferencją. Nie wstąpił w to, że choć wyników tego rodzaju współzawodnictwa nie można mierzyć cyframi, wpłynęło ono bezsprzecznie na lepszą organizację i lepszą pracę kursów. Kursom tym zeszła w najbliższym czasie poświęćmy więcej uwagi.

Na tle uchwał Plenum Lipcowego i Sierpniowego dyskutowano o zadaniach Partii w dziedzinie socjalistycznej przebudowy wsi. Wypowiedziano poglądy, świadczące o zrozumieniu linii postępowania naszej partii w tej dziedzinie, choć był też wypadek niewłaściwego jej rozumienia. Ale tow. Wojtuniak ze „Strzelczyka“ utrafił w sedno sprawy.

Tow. Wojtuniak ze „Strzelczyka“ zaproponował jako partyjniak i metalowiec, by Dzielnicę Górna Prawa PPR, skupiająca na swoim terenie fabryki metalowe m. in. Państwową Fabrykę Obrabiarek im. Strzelczyka, objęła opieką nad szeregiem wiejskich ośrodków maszynowych, pomagając im w remontowaniu maszyn, w zaopatrzeniu w części zapasowe itd. Na podstawie tego wniosku sędzić można, że tow. Wojtuniak zrozumiał zadanie partii w dziedzinie socjalistycznej przebudowy wsi. I z tych zadań partii potrafił wyciągnąć słuszne wnioski dla siebie, dla swojej organizacji partyjnej, dla swojej fabryki i dla swojej Dzielnicy.

Gdy mam pisać o konferencji na DZIELNICY STAROMIEJSKIEJ nie mogę nie zacząć od towarzyszy Waszak. Towarzyszka Waszak

W tę i z powrotem

Brawo, pocztowcy!

„Muszę pochwalić naszą pocztę — pisze do nas czytelnik, ob. Antoni R. — 20 bm. (w sobotę) pewna instytucja w Warszawie wysłała do mnie list. List był zaadresowany fałszywie (na adres, pod którym kiedyś mieszkałem), mimo to został mi doręczony już w poniedziałek rano, 21.XI. 1948 r.“

Nie dziwnego, ob. Antoni R.! Pracownicy poczty łódzkiej przystąpili przecież do przedkongresowego współzawodnictwa pracy. Załatwienie sprawy listu, o którym wyżej mowa, świadczy, że zobowiązanie przedkongresowe jest faktycznie wypełniane. Brawo, pocztowcy!

Nie pchaj się na atysz kiedy nie potrafisz

Na ulicach naszego miasta ukazał się barwny plakat, reklamujący „Międzynarodowy Tydzień Studenta“. Plakat przedstawia polskiego studenta spacerującego z chorągwią po tzw. globie. Niestety, musimy stwierdzić z przykrością: daleko ów student nie zajdzie: autor plakatu amputował mu obie nogi powyżej kostek.

A propos plakatów: szereg wybitnych naszych artystów-grafików zdobywa sobie swą sztuką nagrody zagraniczne. Dla czego wobec tego — od pewnego czasu — ukazują się u nas coraz więcej afiszów (np. filmowych), których twórcy niewiele ze sztuką graficzną wyższej klasy mają wspólnego?

z zakładów im. Duracza została zaproszona do prezydium konferencji. Nie była ona również pierwszą mówczynią — przed nią przemawiało 15 towarzyszy. Był jednak moment kiedy niektórzy delegaci zaczęli już odczuwać pewne zmęczenie. Ale wtedy, gdy zaczęła mówić towarzysza Waszak — dreszcz wzruszenia przeszył wszystkich delegatów i gości. Towarzyszka Waszak zaczęła mówić i głos jej się załamał, widząc, że ją coś w gardle dawi. Do jej oczu napłynęły łzy. Ledwie przemogła się...

— Ze wstydem... i żalem... nasza fabryka... z różnych przyczyn... z winy kierownictwa... nie mogła wykonać... nie wykonała... planu.

Za pracę w II kwartale jej fabryka otrzymała I nagrodę we współzawodnictwie branżowym — 1 milion złotych. A teraz nie wykonała planu. Wiadomo, kto ponosi winę. Już teraz dzieje się lepiej, ale czy wykonają plan roczny — to wątpliwe: ciężki zmarnowany czas. Ale w imieniu zakładów oświadcza: organizacja partyjna z całą energią o to walczyć będzie, walcząc o odzyskanie dobrego imienia. Huragan oklasków, gorących robotarskich. To jej towarzysze pracy — to cała Dzielnicę Staromiejska, to cała Partia i cała klasa robotnicza oddaje cześć jej i sobie — robotnikowi polskiemu, dla którego praca i wykonanie planu stało się sprawą honoru, sprawą proletariackiej godności klasowej.

Sprawy mocno podkreślona w dyskusji zarówno na Dzielnicę Staromiejskiej, jak i na wszystkich innych — było wysuwanie robotników na kierownicze stanowiska w aparacie przemysłowym i administracyjnym. Tow. Majewski z Centrali Handlowej Ceramiki mówił: „Nasza dzielnicowa wysunęła na kierownicze stanowiska 136 osób. To mało, stanowczo za mało. Nasz aparat wymaga o wiele więcej kierowników, pochodzących z klasy robotniczej. I nie wystarczy wysuwać ludzi — trzeba ich na tych nowych stanowiskach uczyć. By nie załamali się w pierwszym okresie trudności, by nie mogli stary kierownik, niejednokrotnie wróg klasowy podstawić nogi nie w tajemniczości, ale w otwartości, w administracji robotnikowej. To wszystko jest zadaniem komitetów partyjnych, a przede wszystkim Komitetu Dzielnicowego.“

Podobne głosy słyszeliśmy na innych konferencjach. Zagadnienie jest ważne — nasz aktyw partyjny, wyrażając interesy całej klasy robotniczej zagadnienie to docenia.

I do tej sprawy i do wielu innych, poruszanych w dyskusjach, niejednokrotnie wypadnie nam powracać na łamach naszej gazety.

A. Perłowski.

Z TOW. PRZYJAŃNI POLSKO RADZIECKIEJ

Towarzystwo Przyjaźni Polsko - Radzieckiej w Łodzi zaprasza swych członków i sympatyków na odczyt ob. dyr. Piechoty pt. „O ideologii Państwa Radzieckiego“, który zostanie wygłoszony w dniu 24.11.48 r. o godz. 18-iej w lokalu Towarzystwa przy ul. Piotrkowskiej 272b.

UWAGA, STUDENCI WYDZIAŁU MAT.-PRZYR.

Dnia 25. 11. br. o godz. 20-iej w lokalu przy ul. Lindleya 3, sala 12, odbędzie się zebranie członków ZAMP III i IV roku wydz. Mat.-Przyr. Obecność obowiązkowa.

PODZIĘKOWANIE

Serdecznie dziękuję ob. Rzetelskiej Władysławie (ul. Nowa 9) za oddanie zgubionych przeze mnie 60,000 zł, kurtki skórzanej i do kumentów wraz z pieczęcią firmową.

Gunkałowśki Grzegorz
Rąbień 32
Orac Sp. Wvd „Książka“

Komunikat frakcji PPR w MRN

Przypomina się, że posiedzenie Plenum radnych PPR odbędzie się w lokalu Frakcji w czwartek, dnia 25 bm. na godzinie

150 złotych więcej jako kara za „zwłokę“ — żartuje woźny.

— W jakie dni bywa najwięcej ślubów?

— Najwięcej w soboty. Teraz zresztą w okresie przedświątecznym, co dzień bywa ich dużo.

Ilość zawieranych w Urzędzie Stanu Cywilnego małżeństw ciągle wzrasta. Stanowi to dowód, że warunki życia weszły na drogę pełnej stabilizacji.

O Łodzi w kilku wierszach

PIJACY W POTRZASKU
M.O. w nocy z soboty na niedzielę urządziła obławę na pijaków — na ulicach i w lokalach rozrywkowych. Zatrzymano ok. 100 osób, które, jak się okazało nie pracują, a piją.

NA POCZCIE MOŻNA NABYC
znaczki jubileuszowe wydane z okazji Kongresu Zjednoczeniowego. Na znaczkach tych

są podobizny Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina oraz Waryńskiego. Inne znaczki przedstawiają dwóch robotników na tle sztandaru.

PROJEKT Powszechniej Spółdzielni Mieszkaniowej

powstał w OKZZ. Czekamy na zatwierdzenie przez KCZZ.

Kronika m. Radomska

KOMU WINSZUJEMY
Środa, dnia 24 listopada 1948 r.
Dziś: Jana od K.

WAŻNIEJSZE TELEFONY

- 10 — Straż Pożarna
- 11 — Urząd Bezpieczeństwa Publiczn.
- 12 — „Głos Radomszczański“
- 12 — R. S. W. „Prasa“
- 13 — Powiatowa Komenda MO
- 51 — Miejski Komisariat MO
- 50 — Szpital Powiatowy
- 91 — Starostwo Powiatowe

Adres Redakcji i Administracji
„Głosu Radomszczańskiego“
Radomsko, ul. Reymonta nr 39.

Administracja — telefon nr 12. czynna codziennie od godziny 9-ej do 16-ej

Złóż ofiarę na
Pomoc Zimową

Z życia kolejarzy radomszczańskich

Przez Radomsko przebiegają ważne połączenia kolejowe ze Śląska do Łodzi i Warszawy. Liniami tymi przechodzą główne transporty kolejowe węgla, buraków cukrowych, ziemniaków, zbóż oraz innych artykułów. Stacja kolejowa Radomsko jest jedną z poważniejszych stacji przelotowych centralnej Polski.

Z uwagi na gospolące znaczenie Radomska i na rozwój jego przemysłu oraz w związku ze znaczeniem stacji Radomsko, jako niezmiernie ważnego ogniwa komunikacyjnego, praca kolejarzy radomszczańskich, spełniających na swym odcinku swoje zadanie jest bardzo odpowiedzialna.

Poza wykonywaniem swych obowiązków zawodowych, kolejarze m. Radomska prowadzą również akcję społeczną i oświatową poprzez swe Koła Związkowe i Koła Partii Robotniczych. W pracach tych kolejarze napotykają jednak na zasadniczą trudność, jaką jest brak lokalu, gdzie możnaby urządzić świetlicę dla pracowników kolejowych i ich rodzin.

Ostatnio kolejarze zorganizowali na dworcu Izbę Świetlicową dla młodzieży szkolnej, dojeżdżającej do szkół z prowincji. W świetlicy tej młodzież może — oczekując na pociąg — uczyć się i odrabiać lekcje. Pracownicy kolejni Radomska jedni z pierwszych przystąpili do wspólnego wodniactwa pracy, które objęło klasę pracującą miasta Radomska.

Spółród najwybitniejszych przodowników pracy — kolejarzy stacji Radomsko wysuwa się na pierwsze miejsce telegrafista Adamczyk, młody, dwudziestoletni pracownik, który dzięki swej wytrwałej, ofiarnej i zdyscyplinowanej pracy już kilkakrotnie zajmuje przodujące miejsce w akcji wodniactwa.

Zawiadowca stacji tow. Jan Rek dba bardzo o powierzony sobie dworzec. Naszym podróżnym — mówi — mam to jedno do zarzucenia, że nie doceniają widocznie tego, że dworzec Radomska jest najbardziej ładnym i najlepiej urządzonym dworcem w województwie. Gdyby to doceniali nie niszczyliby go i nie zaśmiecali. Ta słuź na troskę o powierzony sobie obiekt może znaleźć zrozumienie u podróżnych. Dworzec w Radomsku jest nowy, niedawno postawiony i rzeczywiście jest najbardziej ładnym dworcem w województwie.

Radomszczanie odczuwają brak postoju pociągów doświadczenia Warszawa — Praga — Parz. stanowiącego jedno z najszybszych połączeń Radomska z większymi ośrodkami, a skasowanego od czasu wprowadzenia zimowego rozkładu jazdy. Mieszkańcy miasta apelują pod adresem Dyrekcji Kolei w Łodzi o przywrócenie w Radomsku postoju wymienionego pociągu.

(Dz)

Kronika milicyjna

PRÓBOWAŁ PRZEKUPIĆ MILICJANTA
Jan Bryll rzeźnik zam. w Kobielach Wielkich przyłapano na uboju nielegalnym przez funkcjonariusza MO zaoferował milicjantowi 6 tysięcy złotych za „puszczenie w niepamięć incydentu“.

Funkcjonariusz MO, zameldował nie tylko o nielegalnym uboju, ale i o próbach przekupstwa. Za te dwa przestępstwa czeka właściciela sklepu rzeźniczego poważna kara.

GAIK SCHWYTANY!

Wielki sukces w tych dniach odnieśli milicjanci radomszczańscy, którzy schwytali niebezpiecznego bandytę niejakiego Mieczysława Gaika.

Mieczysław Gaik, który pochodzi ze wsi Zagórze gm. Wielgomłyn, uciekł ostatnio z terenów województwa wrocławskiego, gdzie dokonał kilkunastu napadów z bronią w ręku do rodzinnej wioski i tam został schwytany.

NIEUDANY NAPAD

Stawiak Stefan z Chorzenic i Foryś Stefan w celach rabunkowych dokonali napadu na ob. Krawczyńskiego Stanisława ze Skrzybanic, zaskoczywszy go na drodze pomiędzy Chorzenicami i Łuszczanowicami.

Na alarm wszczęty przez Krawczyńskiego amatorzy cudzej własności wpadli w ręce milicji.

Kursy dla analfabetów w „Dwójce“

Pisaliśmy niedawno o rozpoczęciu kursu dla analfabetów, w „Jedynce“ Podkreśliliśmy wtedy zainteresowanie, jakim cieszą się kursy wśród uczących się, z których najstarszy ma lat 45, a najmłodszy — 21.

Między innymi zorganizowane zostały kursy dla analfabetów i w Państwowej Fabryce Mebli Giętych Nr 2. Kursy rozpoczęły się 4-go listopada. Zanotowano małą frekwencję i dużą ilość spóźnień.

Dlaczego kursy dla analfabetów w „Dwójce“ nie cieszą się specjalną popularnością? Przyczyna tego faktu jest prosta — w „Dwójce“ nie umiano dostatecznie zainteresować analfabetów nauką. Pytają nas towarzysze z „Dwójki“ co zrobić ażeby i u nich kursy objęły wszystkich analfabetów.

Zwróciliśmy się więc do towarzyszy z

„Jedynki“, gdzie kursy rozwijają się pomyślnie, z prośbą o wyjaśnienie i otrzymaliśmy taką mniej więcej odpowiedź: „Potrafiłszy naszych „uczniów“ zainteresować słowem drukowanym, czytając im co pewien czas prasę. Po kilku takich zbiorowych czytaniach gazety, nalegali oni by głośnie czytanie zbiorowe urządzić jak najczęściej. Wtedy przekonaliśmy ich, że jeszcze nie jest za późno na naukę. Z początku się ociągali, ale w końcu jeden star-

szy robotnik powiedział — „Będę się uczył dlatego, by się nie wstydzić własnego syna, który w tym roku idzie do szkoły średniej“.

Jak widzimy, nie wystarczy, uprzystępnienie analfabetom naukę poprzez dostarczenie podręczników, zeszytów i lokalu. Trzeba w nich wzbudzić żywe zainteresowanie nauką, trzeba tu i tam przełamać fałszywe opory. Wtedy dopiero kursy dla analfabetów staną się akcją masową. (Dz)

Rozdział nawozów sztucznych przed wiosenną akcją siewną przygotowywany jest już teraz w całym kraju

Walka o chleb, dzięki systematycznemu usprawnianiu naszej gospodarki rolnej, z roku na rok ma przebieg coraz pomyślniejszy i coraz lepszy przynosi rezultaty. Gdy np. na jesieni 1947 roku obsiano 5 milionów 600 tys. ha. to plan tegorocznych siewów jesiennych przewidywał obsianie 5 milionów 950 tys. ha, czyli o 350 tys. hektarów więcej. Plan ten został nie tylko wykonany w terminie, ale znacznie przekroczony. Tak więc np. samej tylko pszenicy zasiano o 14 procent więcej niż przewidywał plan.

Należy przy tym podkreślić, że w czasie tegorocznych siewów jesiennych obsiano znaczne obszary ziarnem kwalifikowanym i uwzględniono potrzebę doboru gatunków zbóż do miejscowych warunków klimatycznych i glebowych. Dobre wyniki jesiennych akcji siewnej uzyskano dzięki wzrostowi uświadomienia i aktywizacji politycznej podstawowych warstw pracujących wsi, dzięki współzawodnictwu pracy, ustawie o po-

mocy sąsiedzkiej w rolnictwie, oraz dzięki coraz sprawniej prowadzonej w terenie pomocy Państwa dla biednych i średniorolnych chłopów.

Nowym dowodem troski Państwa o rolnictwo jest w chwili obecnej, gdy ma my jeszcze sporo czasu do wiosennej akcji siewnej, przygotowywanie jej w terenie. Sukces akcji jesiennych musi być uzupełniony sukcesem akcji wiosennej — byśmy mogli znów wygrać całkowicie następny etap bitwy o chleb.

Tegoroczna akcja siewna dlatego m. in. miała taki pozytywny przebieg — ponieważ kredyty, ziarno, maszyny, na wozy, wszędzie na ogół były dostarczone na czas. Korzystając z tych doświadczeń Ministerstwo Rolnictwa wydało już zarządzenie, regulujące sprawę dostaw i rozdziału nawozów sztucznych dla rolnictwa. Na wiosenną akcję siewną rolnicy otrzymają 590 tys. 695 ton nawozów, z czego dla rolników najbardziej potrzebnych na warunkach ulgowych przypada około 274.109 ton, które rozpro-

wadzą spółdzielnie wiejskie. Pozostała ilość nawozów przeznaczona jest dla majątków państwowych i tzw. upraw kontraktowych jak np. burak cukrowy, tytoń itp.

Należy przy tym zaznaczyć, że stawki nawozów sztucznych dla tego rodzaju upraw zostały na nadchodzący sezon wiosenny znacznie podwyższone. Tak np. plantatorzy buraka cukrowego otrzymają 6,5 kwintali nawozów sztucznych na 1 ha plantacji, podczas, gdy ubiegłej wiosny otrzymywali od 3,5 do 4 kwintali.

Stanowi to poważny wysiłek ze strony Państwa, którego pomoc właściwie rozprowadzona musi przynieść dalsze podniesienie rentowności gospodarki chłopskiej.

Termin zamówień nawozów sztucznych upływie z dniem 15 grudnia br. Całą akcją przydziału nawozów sztucznych dla poszczególnych województw kierować będzie międzyministerialna komisja koordynacyjna, która czuwać będzie nad właściwym rozprawdzeniem nawozów po całym kraju.

Rozdziału nawozów sztucznych dla spółdzielni w poszczególnych województwach dokonają wojewódzkie komisje nawozowe, w skład których wchodzi: przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa Zw. Samopomocy Chłopskiej i czynnik społeczny. Do obowiązków tej komisji należy przede wszystkim sprawiedliwe zaspokojenie potrzeb w tym zakresie mało i średniorolnych chłopów.

Powołanie tych komisji wskazuje na wagę, jaką nasze czynniki państwowe przywiązują do właściwego rozdziału nawozów sztucznych na wsi, jako jednego z podstawowych warunków zwycięskiej kampanii siewnej.

Rzeczą organizacji państwowych, działających na wsi, a przede wszystkim naszych kół wiejskich jest dbanie o to, by do komisji tych zostali wyznaczeni ludzie uświadomieni i uczciwi, mało i średniorolni chłopci, zarówno partyjni, jak i bezpartyjni. L.R.

Wędrownka na POLSCE

DRZEWO BANANOWE ZAKWITŁO
W WARSZAWSKIEJ CIEPLARNI

W cieplarni Miejskich Zakładów Hodowli Roślin w Warszawie, przy ul. Chodkiewicza zakwitło drzewo bananowe. Zostało ono w ubiegłym roku sprowadzone z miejskiej palniarni w Gliwicach. Obecnie mierzy 8 m wysokości. Kwiat ma barwę brunatno-czerwoną, pręciki pokryte są żółtym pyłkiem. Powyżej kwiatu widoczne są już wiązki małych owoców.

Kwitnienie drzew bananowych w warunkach cieplarnianych jest faktem bardzo rzadkim.

BIBLIOTEKA DLA WZOROWO
PRACUJĄCEJ WSI

Zarząd Wojewódzki Związku Samopomocy Chłopskiej w Łodzi przeznaczył dla wsi Miedniewice w pow. skierniewickim bibliotekę, liczącą 5 tysięcy tomów. Miedniewice otrzymały ten dar za wzorowo pracującą we wsi Koło Gospodyń Wiejskich.

UKARANY BOGACZ WIEJSKI

Delegatura Komisji Specjalnej w Lublinie ukarała grzywną 60.000 zł. bogacza wiejskiego, Walentego Komstę z Celejowa, w pow. puławskim, za pobieranie nadmiernej opłaty za wypożyczanie maszyn rolniczych biednym chłopom. Komsta, mimo ustalonych cen za wypożyczanie młocarni, które wynoszą 25 kg odsypu ziarna za 1 godzinę pracy, pobierał 40 kg zboża.

Konferencja działaczy społecznych

Z inicjatywy Wydziału Propagandy KW PPR odbędzie się w Łodzi, przy ul. Piotrkowskiej 55 w dniu 26 listopada br. narada działaczy społecznych z terenu województwa łódzkiego. Celem narady będzie omówienie aktualnych zagadnień politycznych i ideologicznych na niwie organizacji społecznych. W naradzie weźmie udział około

100 działaczy, którzy zapoznani zostaną także z przygotowaniem akcji propagandowej w związku z Kongresem Zjednoceniowym PPR i PPS.

W związku z ważnością obrad na konferencję przybędzie przedstawiciel Wydziału Propagandy KC PPR.

Wiece protestacyjne

przeciw barbarzyństwu popełnianym na demokratkach Grecji i Hiszpanii

Dnia 21 listopada br. odbyły się z inicjatywy Polskiego Związku b. Więźniów Politycznych wiece protestacyjne przeciwko terrorowi i barbarzyńskiemu gwałtom popełnianym przez faszystów na działaczach demokratycznych w Grecji i Hiszpanii.

I tak zgromadzenia odbyły się:

W TOMASZOWIE MAZ, w RDK, w którym wzięło udział ponad 1500 osób. Do zgromadzonych przemówili: tow. Zieliński i Mazurek, w PIOTRKOWIE TRYBUNALSKIM w sali im. Kilińskiego manifestowało 1000 osób, prze mównia wygłosili tow. tow. Węgorzewski i Jaroszewski, w ZGIERZU brało udział w zgromadzeniu około 800 osób, do zgromadzonych przemówili wiceprezydent m. Łodzi, tow. Duniań oraz tow. tow. Stolarczyk i Laskiewicz, w PABIANICACH w sali kina „Robotnik“ zgromadziło się 600 osób, do których przemówili wicewojewoda Szaniawski, wszyscy mówcy obrazowali sytuację polityczną w Grecji i Hiszpanii, oraz położenie klasy robotniczej i ludności tych krajów, męczonych przez faszizm.

TEATR

SZTOMPKA W LODZI

Najznakomitszy polski chopinista Henryk Sztompka wystąpi w sali Filharmonii w sobotę 27 listopada o godzinie 20. Program obejmuje wyłącznie arcydzieła Chopina. Artysta nie grał w Łodzi od 1945 r., a ostatnio wrócił z wielkiego tournée po Anglii, Holandii i Belgii, gdzie odniósł wielkie sukcesy. Bilety w kasie Filharmonii od 10—13.

Państwowy Teatr Wojska Polskiego
ul. Jaracza 27

Dziś o godzinie 19.15 popularna komedia czeska Jana Drdy pt. „Igraszki z diabłem” w reżyserii Leona Schillera. Zespół tworzą: Fijewska, Życzkowska, Bartosiewicz, Puchniewska, Skwarska, Borowski, Biernacki, Bolkowski, Dejunowicz, Grabowski, Kłosiński, Kozłowski, Lubelski, Łapiński, Łodyński, Maciejewski, Ordon, Staszewski, Wojciechowski, Woźniak i słuchacze PWST. Opracowanie muzyczne Tomasza Kiesewettera i Władysława Raczkowskiego, dekoracje i kostiumy projektu Otto Axera. Tańce w układzie Jadwigi Hryniewieckiej.

Państwowy Teatr Powszechny
ul. 11-go Listopada 21 — tel. 150-36

Dziś o godz. 19.15 prapremiera satyry w 5 obrazach I. Erenburga pt. „Lew na placu”.

TEATR „SYRENA” Traugutta 1

Dziś o godz. 19.30 „PANI PREZESOWA”

Teatr „OSA” Zachodnia 43. tel. 140-09.

Codziennie o 19.30, w niedzielę o 16 i 19.30 „Pepina”. Ostatnie dni. Zbliżają się. Wkrótce otwarcie sezonu 1948-9 „Porwanie Sabinek” z J. Węgrzynem i H. Gruszcą.

Teatr „MELODRAM”

ul. Traugutta 18 (gmach OKZZ)

Dziś o godzinie 19.15 „Gody weselne” — widowisko ludowe w układzie i reżyserii Leona Schillera. Pełne orkiestra widowiskowo opiera się na motywach obrzędowych, tekstach mówionych, śpiewach i tańcach związanych z ludowym obrzędem sobótki, wesela i dożynek. Kompozycja muzyczna Władysława Raczkowskiego i Kazimierza Sikorskiego, tańce Barbarę Fijewskiej, kostiumy i dekoracje Stanisława Cegielskiego.

Teatr Kameralny Domu Żołnierza

ul. Daszyńskiego 34

Dziś i codziennie o godzinie 19.15 sztuka T. Rattigana „Kadet Winslow”. Udział biorą: Stanisław Bielicki, Helena Brzozowska, Edward Dzięwoński, Irena Horecka, Wanda Jakubińska, Janusz Jaroń, Halina Kossobudzka, Andrzej Łapicki, Adam Mikolajewski i Konstanty Pagowski. Reżyseria Erwina Axera. Dekoracje i kostiumy Władysława Daszewskiego. Kasa czynna od 11 do 13 i od 15. Tel. 123-02.

KINA

- ADRIA — „Noc w Casablance”
godz. 16, 18, 20, w niedz. 14
film dozwolony dla młodzieży
- BAŁTYK — „Dzieci ulicy”
godz. 17, 19, 21, w niedz. 15
film dozwolony dla młodzieży.
- BAJKA — „Gilda”
godz. 17, 30, 20, w niedz. 15, 30
film niedozwolony dla młodzieży
- GDYNIA — „Program aktualności kraj. i zagr. Nr 39”
godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21.
- HEL (dla młodzieży) — „Uczennica I-ej A”
godz. 16, 18, 20, w niedz. 14
- MUZA — „1-go Maja 1948 roku w Moskwie”
godz. 18, 20 w niedz. 16
film dozwolony dla młodzieży
- POLONIA — „Pieśń tajgi”
godz. 16, 18, 30, 21, w niedz. 13, 30
film dozwolony dla młodzieży
- PRZEDWIOSNIE — „Poedynek”
godz. 18, 20, w niedz. 16
film dozwolony dla młodzieży
- ROBOTNIK — „Cyganka miłość”
godz. 16, 18, 30, 21, w niedz. 13, 30
film niedozwolony dla młodzieży
- REKORD — „My z Kronszladdu”
godz. 18, 30, 20, 30 w niedz. 14, 30
film dozwolony dla młodzieży
- ROMA — „Ostatni Mohikanin”
godz. 18, 20, w niedz. 16
film dozwolony dla młodzieży
- STYLOWY — „Czerwony krawat”
godz. 16, 30, 18, 30, 20, 30 w niedz. 14, 30
film dozwolony dla młodzieży
- SWIT — „Naręczona z Turkmenii”
godz. 18, 20, w niedz. 16
film dozwolony dla młodzieży
- TECZA — „Dzwonnik z Notre Dame”
godz. 16, 18, 30, 21, w niedz. 13, 30
film niedozwolony dla młodzieży
- TATRY — „Przegląd wakacyjnych”
godz. 17, 19, 21, w niedz. 15
film dozwolony dla młodzieży
- WIŚLA — „Tehor”
godz. 17, 19, 21, w niedz. 15,
film dozwolony dla młodzieży
- WŁÓKNIARZ — „Wielkie nadzieje”
godz. 16, 18, 30, 21, w niedz. 13, 30
film dozwolony dla młodzieży
- WOLNOŚĆ — „Dzwonnik z Notre Dame”
godz. 15, 17, 30, 20, w niedz. 12, 30
film niedozwolony dla młodzieży
- ZACHETA — „Wieczna Ewa”
godz. 18, 30, 20, 30, w niedz. 16, 30.
film dozwolony dla młodzieży

SPORT SPORT SPORT

Nikodemski poprawia rekord Łodzi

na 200 m. st. klasycznym zwyciężając Kovaca (Bratislava)

Wczoraj po dłuższej przerwie odwiedziliśmy pływalnię łódzkiej YMCA, która znów otworzyła swe podwoje dla naszych pływaków. Nic się tu nie zmieniło. Ten sam ścisk w małej szatni i ta sama publiczność: dużo młodzieży w wieku szkolnym, (co jest bardzo pocieszające dla naszego sportu pływackiego) i garstka tych starszych wiekiem widzów, którzy nie chodzą z pewnością na piłkę nożną i na pewno nie chodzą na boks. No, bo trudno aby ci entuzjastowali się na przykład nowym rekordem Nikodemskiego, czy przeżywali z taką emocją, walkę takiego Bonieckiego ze Słowakiem Kovacem, jak przeżywali ją najbliżsi jego koledzy i prawdziwi miłośnicy sportu pływackiego.

Temperatura widowni na zawodach pływackich jest o wiele niższa od temperatury panującej zazwyczaj na stadionie ŁKS-u, czy w hali Wimy. O ile tamtą można nazwać gorącą, o tyle tę „letnią”, tak jak letnią jest seledynowa woda w basenie. Nie obniża to jednak w niczym wartości sportowych zawodów jeśli poziom ich jest dobry.

Pod tym względem możemy stwierdzić dużą poprawę. Mamy już dwóch pływaków, po których możemy spodziewać się dobrych jakieś wyników. Są nimi: Boniecki i Nikodemski. Ten ostatni wczoraj poprawił rekord Łodzi w biegu na 200 m stylem klasycznym i pokonał nawet samego Kovaca (Bratislava), a to już coś znaczy. Do pocieszających objawów można zaliczyć również to, że w Łodzi znalazły się wreszcie dziewczęta, które pociągają sport pływacki. Zawodniczki łódzkie są chyba najmłodsze w Polsce, ale na przykład taka Woźniakówna i Proniewiczówna zadziwiły już nas wczoraj swą dzielną postawą w pojedynku z Mojzesową (Bratislava) w biegu na 200 m stylem klasycznym dla kobiet.

Z gości Słowaków na wyróżnienie zasługiwał przede wszystkim doskonały „klasyczny” Skovajsa, „crawlista” Urban, a z pań bezkonkurencyjna Maglova.

Startując częściej w takim „towarzystwie” pływacy łódzcy szybciej jeszcze czyniliby postępy niż teraz, to też sądzimy, że nowy Zarząd ŁOZP nie zapomni o dalszych kontaktach z pływakami czeskosłowackimi i „Stykiem” te będzie kontynuował nadal.

200 dow. panów		
1. Urban	(Brat.)	2.31,—
2. Kovacz	„	2.33,4
3. Boniecki	(Łódź)	2.36,7
4. Sobczak	„	2.48,6
200 klas. pań		
1. Magulova	(Brat.)	3.22,6
2. Mojzesowa	„	3.36,2
3. Woźniak	(Łódź)	3.43,2
4. Proniewicz	„	3.47,1
100 grzb. panów		
1. Kraal	(Brat.)	1.21,1
2. Urban	„	1.21,6
3. Durys	(Łódź)	1.25,1
4. Witezak	„	1.28,9
200 klas. panów		
1. Skovajsa	(Brat.)	2.45,4
2. Nikodemski	(Łódź)	3.02,7
3. Kovacz	(Brat.)	3.16,8
4. Mackiewicz	(Łódź)	3.18,7
100 grzb. pań		
1. Rackova	(Brat.)	1.38,5
2. Woźniak	(Łódź)	1.43,3
3. Maślakiewicz R.	„	1.54,1
100 dow. pań		
1. Tomeckova	(Brat.)	1.21,2
2. Konieona	„	1.26,3
3. Sobczak	(Łódź)	1.30,2
4. Kowalska	(Łódź)	1.35,7
100 motylk. panów		
1. Bocan	(Brat.)	1.12,8
2. Gerthoffer	„	1.21,4
3. Dobrowolski	(Łódź)	1.25,0
4. Nikodemski	(Łódź)	1.28,0
100 dow. panów		
1. Teply	(Brat.)	1.03,8
2. Deak	„	1.06,3
3. Jera	(Łódź)	1.06,5
4. Siekiera	„	1.14,4
3 x 100 zmiennym pań		
1. Bratislava (Koristova, Bagulova, Tomeckova)		4.49,5

Maglova (Bratislava)

2. Łódź (Maślakiewicz, Proniewicz, Sobczak)	5.13,2
3 x 100 zmiennym panów	
1. Bratislava (Urban J., Bocan, Urban O.)	4.05,1
2. Łódź (Durys, Mackiewicz, Siekiera)	4.13,0
4 x 200 dowolnym panów	
1. Bratislava (Kral, Gerthoffer, Skovajsa, Teply)	10.36,5
2. Łódź (Jera, Boniecki, Sobczak, Świętochowski)	11.17,8

W ogólnej punktacji zwyciężyli Słowacy 102:51. Mecz piłki wodnej zakończył się zwycięstwem gości 17:2.

Ta niedziela będzie ostatnią...

Pilkarze kończą już boje ligowe

Szczegółowa tabela Ligi przedstawia się obecnie następująco:

- 1) „Wisła” — 25 gier, 36 pkt., st. br. 82:33;
- 2) „Cracovia” — 25 gier, 36 pkt., st. br. 59:26;
- 3) „Ruch” — 25 gier, 29 pkt., st. br. 68:37;
- 4) „Legia” — 25 gier, 29 pkt., st. br. 52:43;
- 5) AKS — 25 gier, 29 pkt., st. br. 49:45;
- 6) ZZK — 25 gier, 26 pkt., st. br. 47:45;
- 7) „Polonia” (Warszawa) — 25 gier, 24 pkt., st. br. 41:48;
- 8) ŁKS — 25 gier, 24 pkt., st. br. 56:63;
- 9) „Warta” — 25 gier, 22 pkt., st. br. 48:56;
- 10) „Tarnovia” — 25 gier, 22 pkt., st. br. 42:17;
- 11) „Garbarnia” — 25 gier, 22 pkt., st. br. 38:50;
- 12) „Polonia” (Bytom) — 25 gier 21 pkt. st. br. 47:54;
- 13) „Rymer” — 25 gier, 19 pkt., st. br. 44:62;
- 14) „Widzew” — 25 gier, 13 pkt., st. br. 29:94.

Niespodziewane wyniki, jakie padły w przedostatniej rundzie rozgrywek o mistrzostwo Klasy Państwowej w piłce nożnej, nie wprowadziły poważniejszych zmian w układzie tabeli. Na czele nadal utrzymują się „Wisła” przed „Cracovią” dzięki lepszemu stosunkowi bramek. Jedynie „Legia” wysunęła się na czwartą pozycję przed AKS, a „Tarnovia” przed „Wartę”. W obu wypadkach o zmianach zdecydował również lepszy stosunek bramek. Sprawa

spadku z Ligi nie została również jeszcze wyjaśniona. Nadchodząca niedziela przyniesie wyjaśnienia w zagnatwanej obecnej sytuacji. Tęczy się to zarówno czoła jak i dołu tabeli. Kto zdobędzie tytuł mistrza Polski zdecydowanie mecz Wisła—Rymer, oraz zawody Cracovii z Garbarnią. Do spadku jest obecnie 2 murowanych kandydatów: Widzew i Rymer. Do dalszych 2 miejsce pretendować będą: ŁKS, Tarnovia, Warta, Garbarnia oraz Polonia bytomska. W niedzielę w Łodzi zobaczymy Wartę, która spotka się z Widzewem. Poprzednie spotkanie tych zespołów zakończyło się niezbyt zasłużonym zwycięstwem Warty w stosunku 3:2. Obecnie Widzew będzie się chciał zrehabilitować za poniesioną klęskę, co się wydaje bardzo prawdopodobnym. Tym samym łodzianie przyczyniliby się do pozostania w lidze ŁKS-u. Ten ostatni udaje się do Poznania na zawody z tamtejszymi kolegami. Łodzianie winni z tego meczu wynieść dwa cenne punkty. Poprzedni wynik był 3:2 dla ŁKS-u. Cracovia zmierzy się z Garbarnią. Ta ostatnia wygrała w pierwszej rundzie 3:2. Sądzimy, że nie powtórzy się historia, a raczej wygra Cracovia.

Polonia stołeczna gra z AKS-em, który ostatnio nie znajduje się w dobrej formie. Amatorski uległ w pierwszej rundzie swemu przeciwnikowi 0:1. Gospodarze obecnie posiadają więcej szans na uzyskanie wygranej. Ruch przegrał z Legią 2:4 i teraz zdaje się również utraci punkty a może tylko jeden. Polonia bytomska podejmuje Tarnovię. Wygrała z nią swego czasu 1:0. Mecz zapowiada się interesująco, więcej szans dajemy gospodarzom z Bytomia. Wreszcie Wisła spotka się z Rymerem, któremu uległa 2:7 w pierwszej kolejce zawodów ligowych. Krakowianie zechcą niewątpliwie pomścić tak wysoką klęskę, tymbardziej, że mają dużą szansę na zdobycie tytułu mistrza Polski.

W Porużu Obraduje I. A. A. F.

PARYŻ (obsł. wł.) — W Paryżu rozpoczęło się doroczne posiedzenie Komitetu Wykonawczego Międzynarodowej Federacji Lekkoatletycznej (IAAF). Na porządku dziennym obrad znajduje się m. in. zatwierdzenie kalendarza międzynarodowych imprez sportowych na rok przyszły. W obradach biorą udział przedstawiciele Belgii, Anglii, Włoch, Francji, Czechosłowacji, Węgier, Luksemburga, Jugosławii, Holandii, Danii, Szwecji, Norwegii, Finlandii, Irlandii i Polski. Delegatem Polski jest attache sportowy Ambasady R. P. w Paryżu.

Ostateczne składy

naszych pięściarzy na mecze z Węgrami

WARSZAWA (obsł. wł.) Węgierscy bokserzy, którzy rozegrać mieli dwa spotkania z reprezentacją Warszawy 24 bm, i reprezentacją Śląska — 28 bm, zawiadomili PZB, że przyjeżdżają dopiero 26 bm. Wobec tej zmiany mecz w Warszawie rozegrany będzie przypuszczalnie w niedzielę 28 bm, Węgrzy walczą będą ponadto w Katowicach i Szczecinie.

Pozostały tylko dwa spotkania

do ukończenia drużynowych mistrzostw Łodzi w boksie

Mimo, że rozgrywki bokserkie o drużynowe mistrzostwo okręgu łódzkiego nie zostały zakończone, posiadamy już mistrza i wice-mistrza (Zryw i Włókniarz).	walk	pkt.	st. pkt.	
W bieżącym tygodniu władze PZB muszą już wiedzieć, która drużyna i w jakim składzie ma walczyć o mistrzostwo I-szej i II-ej ligi pięściarskiej. Wyniki pozostałych z meczów nie będą już miały wpływu na ukształtowanie się tabeli. Po uwzględnieniu ostatnich wyników, tabela wygląda następująco:	1. Zryw	8	13	89:39
	2. Włókniarz	8	12	95:33
	3. ŁKS	7	7	54:58
	4. Concordia	6	4	35:61
	5. Bawelna	7	—	15:97

Pozostały jeszcze dwa mecze do rozegrania: Concordia — ŁKS i Bawelna — Concordia. Pierwszy wyznaczono na dzień 5. 12 br.